

VLAAMS PARLEMENT



Zitting 2000-2001

17 april 2001

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING VAN EEN VLAAMS VOLKS-
VERTEGENWOORDIGER

ACTUELE VRAGEN

Inhoud

Nr. 40

Dinsdag 17 april 2001

Berichten van verhindering	1
Onderzoek van de geloofsbrieven en eedaflegging van een nieuw lid	1
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van mevrouw Isabel Vertriest tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aflevering van een nieuwe bouwvergunning voor het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie	
Actuele vraag van mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aflevering van een nieuwe bouwvergunning voor het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie	
Actuele vraag van de heer Gerald Kindermans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aflevering van een nieuwe bouwvergunning voor het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie	
Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aflevering van een nieuwe bouwvergunning voor het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie	1
Motie van orde	
Persoonlijk feit	3
Sprekers : de heren Ludo Sannen en Eric Van Rompuy	
Actuele vragen (Regl. art. 82)(Voortzetting)	
Actuele vraag van mevrouw Isabel Vertriest tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aflevering van een nieuwe bouwvergunning voor het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie	
Actuele vraag van mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aflevering van een nieuwe bouwvergunning voor het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie	
Actuele vraag van de heer Gerald Kindermans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aflevering van een nieuwe bouwvergunning voor het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie	
Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aflevering van een nieuwe bouwvergunning voor het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie	3
Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de zendfrequenties voor commerciële landelijke radio	7
Actuele vraag van de heer Patrick Hostekint tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over Vlaamse noodhulp voor de hongersnood in Burundi	8
Regeling van de werkzaamheden	9

VOORZITTER : De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.30 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Any De Maght-Aelbrecht : gezondheidsredenen ;

Brigitte Grouwels : ambtsverplichtingen.

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING VAN EEN NIEUW LID

De voorzitter : Dames en heren, bij brief van 15 maart 2001 heeft de heer Joachim Coens ontslag genomen als Vlaams volksvertegenwoordiger.

De opvolger die in aanmerking komt om hem te vervangen, is de heer Boudewijn Laloo.

De geloofsbrieven van de heer Boudewijn Laloo werden al goedgekeurd in onze plenaire vergadering van 6 juli 1999. Een aanvullend onderzoek door het Algemeen Secretariaat heeft uitgewezen dat sindsdien geen wijziging is opgetreden in de vervulling van de verkiesbaarheidsvoorwaarden van de heer Boudewijn Laloo.

Ik stel dan ook voor niet opnieuw een commissie te benoemen voor het onderzoek van de geloofsbrieven van de heer Boudewijn Laloo.

Is het parlement het daarmee eens ? (*Instemming*)

Ik roep de heer Boudewijn Laloo uit tot Vlaams volksvertegenwoordiger en nodig hem uit de grondwettelijke eed af te leggen, die luidt als volgt : "Ik zweer de Grondwet na te leven."

– *De heer Boudewijn Laloo legt de grondwettelijke eed af.*

Mijnheer Laloo, namens alle collega's heet ik u van harte welkom in het Vlaams Parlement. (*Applaus*)

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 82)

Actuele vraag van mevrouw Isabel Vertriest tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aflevering van een nieuwe bouwvergunning voor het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie

Actuele vraag van mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aflevering van een nieuwe bouwvergunning voor het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie

Actuele vraag van de heer Gerald Kindermans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aflevering van een nieuwe bouwvergunning voor het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aflevering van een nieuwe bouwvergunning voor het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Vertriest, mevrouw Janssens en de heren Kindermans en Dewinter tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aflevering van een nieuwe bouwvergunning voor het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie.

Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, het is duidelijk dat we niet gelukkig zijn met de bouwvergunning die de minister voor het klooster te Opgrimbie heeft afgeleverd. Ik ben er trouwens van overtuigd dat veel mensen hier niet gelukkig mee zijn.

Vertriest

Gezien de inhoud van het dossier trof deze beslissing als een donderslag bij heldere hemel. In het regeerakkoord staat immers dat we streven naar een duurzaam beleid inzake ruimtelijke ordening en dat we de kwetsbare gebieden prioritair willen behandelen en uitbreiden.

Het feit dat het hier om een bouwvergunning voor een klooster gaat, is voor mij niet zo belangrijk. In het verleden is geopperd om op dezelfde plaats een natuureducatief centrum te bouwen, maar dit zou evenmin in een gebied met een natuurbestemming passen. In eerste instantie moet de bestemming worden gerespecteerd, zoals ook reeds door de Raad van State en door de administratie werd gesteld.

Ik begrijp niet hoe een minister van Ruimtelijke Ordening die pleit voor een duurzaam beleid zo'n bouwvergunning kan afleveren. Mijnheer de minister, ik zou u dan ook willen vragen waarom u die beslissing hebt genomen. Hoewel u in het verleden hebt gesteld dat het hier om een kwetsbaar gebied gaat en dat we naar een natuurlijke bosstructuur moeten streven, hebt u nu de bouw van een nieuwe constructie in een natuurgebied vergund. Hoe wilt u dit rijmen met een geloofwaardig beleid inzake ruimtelijke ordening? Op basis van welke argumenten hebt u deze beslissing genomen?

De voorzitter : De heer Kindermans heeft het woord.

De heer Gerald Kindermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ook wij hebben dit weekend kennis genomen van de beslissing van de minister van Ruimtelijke Ordening over het klooster van Opgrimbie. Voor ons is die beslissing helemaal geen verrassing, maar wel het logisch gevolg van de reeds vroeger genomen politieke beslissingen van het schepencollege, van de bestendige deputatie én van de Vlaamse regering waar de SP en de Volksunie in 1991 deel van uitmaakten. Toen werd gezegd dat het gaat om een groengebied, maar op grond van bepaalde stedenbouwkundige voorschriften werd dienaangaande wel gestipuleerd dat de koning op het terrein alles mocht doen wat hij 'nuttig en nodig' achtte. Er werd daarbij niet gespecificeerd over welke bouwwerken het mocht gaan.

Het is nu niet het moment om te oordelen of het wel pertinent of correct was om op die plaats een klooster te bouwen en dus of die beslissing wel de juiste was. Het enige wat ons vandaag interesseert,

is of die beslissing wel rechtsgeldig is genomen, conform de in 1991 vooropgestelde wetgeving. Mijns inziens wordt – onder meer in de media – ten onrechte gesuggereerd dat het om een illegaal bouwwerk zou gaan. We bevinden ons duidelijk in een situatie waarbij het bisdom en de mensen die het klooster bouwen, wel degelijk doen wat de wet voorschrijft op basis van een goedgekeurde bouwvergunning die, indien ik me niet vergis, van 1994 dateert, maar die vijf jaar later door de Raad van State werd ingetrokken op basis van procedureproblemen, dus niet op basis van inhoudelijke elementen.

Die procedureproblemen werden ondertussen opgelost door de herindiening van het dossier zoals door de Raad van State werd gewenst. De minister nam vervolgens zijn beslissing zoals ze door zowel het schepencollege als door de bestendige deputatie oorspronkelijk was vooropgesteld.

We hebben grote moeite met de hypocrisie waar vooral de SP- en Agalev-fracties blijk van geven. (*Rumoer*)

Blijkbaar staan zij met één been in de regering waarbij ze de beslissing van de regering noodgedwongen moeten afdekken. Met het andere been proberen ze oppositie te voeren door in de media een heel goedkoop spelletje te spelen waarbij SP-voorzitter Janssens vertelt dat deze schande moet worden aangevochten. De heer Janssens verklaart verder zelf geen initiatieven te nemen, maar wel de mensen te zullen motiveren om dit dossier nogmaals bij de Raad van State aan te vechten. Hij wordt daarin bijgetreden door de heer Sannen.

Mijnheer Sannen, indien u consequent zou zijn, dan zou u een motie van wantrouwen moeten indienen tegen uw coalitiepartner. Indien u hem steunt, dan moet u tegenover de media zwijgen en ophouden met dergelijke hypocriete spelletjes. (*Applaus bij de CVP en het VB*)

Mijnheer de minister, waarom hebt u uw administratie beroep laten aantekenen tegen een beslissing waarover u achteraf de bestendige deputatie gelijk heeft? Wat gaat u doen als de Raad van State morgen een andere procedurefout vindt? Zult u dan het gewestplan wijzigen en een consequente uitvoering geven aan wat u vandaag hebt beslist?

MOTIE VAN ORDE**Persoonlijk feit**

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Sannen bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer Kindermans, onze houding is niet hypocriet, maar consequent. (*Rumoer*)

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, wat hier gaande is, kan niet door de beugel. De geïnterpelleerde minister dient te antwoorden aan de vraagsteller.

De heer Ludo Sannen : Het gaat hier om een persoonlijk feit.

De heer Eric Van Rompuy : Het is bij de actuele vragen nog nooit gebeurd dat een lid het woord krijgt omdat hij zich aangevallen voelt. Hieruit blijkt duidelijk dat dit u pijn doet, mijnheer Sannen.

De voorzitter : We keren terug tot de orde van de dag.

De heer Sannen heeft het woord voor een persoonlijk feit.

De heer Ludo Sannen : Ons standpunt is altijd hetzelfde gebleven, namelijk dat er in dit gebied geen bouwwerk mag komen. Toen voormalig minister Kelchtermans die beslissing in persoonlijke naam had genomen, zijn we naar de Raad van State gestapt. Het is niet onze verantwoordelijkheid dat daar vijf jaar over is gegaan.

Het uitgangspunt van ons protest is niet veranderd. We hebben altijd vertrouwd op wat de Vlaamse en Limburgse administraties hebben gesteld en gingen ervan uit dat de minister dat standpunt zou volgen. De minister heeft dat nu niet gedaan in zijn functie van minister van Ruimtelijke Ordening en niet in naam van de Vlaamse regering. We vragen dan ook een duidelijk antwoord van hem.

De heer Eric Van Rompuy : De minister is lid van de Vlaamse regering die u steunt. Dit is hypocriet.

De heer Ludo Sannen : Het is voor ons belangrijk dat de minister het engagement aangaat om het be-

leid op het vlak van ruimtelijke ordening op een consequente manier uit te voeren.

De heer Eric Van Rompuy : U legt er zich gewoon bij neer.

De heer Ludo Sannen : De beslissing is genomen en kan enkel juridisch worden gecorrigeerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)(Voortzetting)

Actuele vraag van mevrouw Isabel Vertriest tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aflevering van een nieuwe bouwvergunning voor het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie

Actuele vraag van mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aflevering van een nieuwe bouwvergunning voor het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie

Actuele vraag van de heer Gerald Kindermans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aflevering van een nieuwe bouwvergunning voor het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aflevering van een nieuwe bouwvergunning voor het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie

De voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Vertriest, mevrouw Janssens en de heren Kindermans en Dewinter tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de aflevering van een nieuwe bouwvergunning voor het klooster op het koninklijk domein in Opgrimbie.

Mevrouw Janssens heeft het woord.

Mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, gelieve mij te excuseren voor de vertraging. Ik kwam van een overleg en heb me hierheen gehaast.

Mijnheer de minister, ik sta hier met gemengde gevoelens. U zult begrijpen waarom. Nog maar drie maanden geleden heb ik u in de commissie een vraag om uitleg gesteld over dit dossier. Ik heb uit uw antwoord onthouden dat dit dossier op dezelfde manier zou worden behandeld als elk ander bouw dossier.

Uiteraard is dit een uitzonderlijk dossier. We weten allemaal dat hier meer politiek mee is gemeoid dan enkel ruimtelijke ordening. Daarom sleept het al zolang aan. Ik had er echter alle vertrouwen in dat er met goed gevolg aan werd gewerkt. U probeerde het dossier met de nodige sereniteit uit te pluizen.

Ik was dan ook – en velen met mij – erg verrast door de onverwachte en plotse uitspraak. In januari vroeg u nog om deze kelk aan u te laten voorbijgaan. Uitgerekend op Goede Vrijdag doet u dan een uitspraak. Als ik het goed heb begrepen, ligt een beslissing van 1991 van de Vlaamse executieve aan de grondslag van uw uitspraak. Daarin wordt gesteld dat een koninklijk domein de vergelijking kan doorstaan met een militair domein. Dat roept enkele vragen bij ons op. Een militair domein wordt wit ingekleurd, een koninklijk domein niet. Voor militaire domeinen zijn er ook geen bouwvergunningen nodig. Als men op deze redenering voortborduurde, dan zou het ook logisch zijn dat hier ook geen bouwvergunning nodig is. Waarover maken we ons dan druk ?

Ondertussen is er echter het feit van de schenking. Hierdoor werd het kavel overgedragen aan een andere eigenaar. De vergelijking gaat dan ook helemaal niet meer op. Men moet nu de nodige aanvragen op een rechtsgeldige manier indienen.

Mijnheer de minister, het standpunt van VU&ID wijkt af van uw beslissing. We vinden dat er slechts één antwoord mogelijk was : u had de bouwvergunning moeten weigeren. (*Rumoer*)

Mijnheer de minister, we vragen u enige toelichting te geven bij de formulering van uw – voor ons niet echt duidelijk – standpunt.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, ik heb u altijd een integer en bekwaam minister gevonden. Ik ben nu echter zeer geschokt.

De jongste 48 uur is mijn vertrouwen in u sterk verminderd naar aanleiding van deze specifieke beslissing over het klooster van Opgrimbie. Ik heb namelijk de indruk dat u de rechtlijnigheid van het verleden hebt verlaten en dat u niet meer vindt dat de wetten gelijk zijn voor alle Belgen, ook al gaat het om een koning. De lat lijkt niet meer gelijk te liggen voor iedereen in dit land.

Dat uitgerekend een Vlaams minister deze beslissing neemt, maakt de zaak nog pijnlijker. Mijnheer de minister, u zet de federale regering uit de wind. U tracht een beslissing goed te praten terwijl deze zaak in het verleden ook al heel wat stof heeft doen opwaaien.

Door een decreet op de ruimtelijke ordening mogen mensen die wonen in een zonevremde woning binnen afzienbare tijd geen verbouwingen uitvoeren. Hoe kunt u aan al die gewone mensen die een weekendhuisje hebben gebouwd op een plaats waar dit niet mocht, uitleggen dat de wetgeving anders is voor een aantal geprivilegieerden ? Zij kunnen namelijk rekenen op uitzonderingen. Daar gaat het immers om : u gaat in tegen de gemachtigde ambtenaar, tegen de beslissing van het gemeentebestuur van Opgrimbie en tegen het advies van de Raad van State.

Wat me in dit dossier bijzonder stoort, is de heilige – bijna koninklijke – alliantie in dit parlement tussen de VLD en de oppositiepartij CVP, die het spelletje meespeelt. We zijn ook verontwaardigd over de houding van de SP. In het provinciebestuur van Limburg keurde ze deze beslissing goed, samen met de CVP en de VLD. Vandaag slaat deze partij echter een totaal andere toon aan. (*Rumoer*)

Mijnheer Bossuyt, als u het daar niet mee eens bent, bewijs het dan. We zijn bereid om vanuit de oppositie een motie van wantrouwen van uw fractie, van Agalev en VU&ID te steunen. Samen hebben we 65 vertegenwoordigers. Dat is een ruime meerderheid. We zijn eveneens bereid om een motie van één van de meerderheidsfracties te steunen. We zullen dan zien hoe ver de meerderheidsfracties bereid zijn te gaan in dit dossier en in hoeverre hun woord in overeenstemming is met hun politieke daden in dit parlement.

De SP heeft het steeds over de kleine man die ze wenst te verdedigen. Hier wordt hij echter gediscrimineerd. Geprivilegieerden van koninklijken huize mogen blijkbaar meer dan om het even welke andere burger in dit land. Dat is onrechtvaardig, en we zullen dat niet steunen. We zullen dat conse-

Dewinter

quent bestrijden, en desnoods dienen we zelf een motie in.

Mijn vraag voor de minister is kort en duidelijk. Hoe verklaart u dat de uitzondering de regel wordt ? U respecteert de groenzone niet omdat 'nuttige en nodige werken aan het koninklijk domein kunnen gebeuren indien de koning dat wil'. Hoe verdedigt u dat ? Wat zijn volgens u nuttige en nodige werken ? Ik heb niet de indruk dat gewezen koningin Fabiola in het klooster wil komen wonen. Evenmin heb ik de indruk dat de koninklijke familie er wil komen wonen, wel integendeel. Welke nuttige en nodige werken kunnen deze uitzonderingstoestand rechtvaardigen ? (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik begrijp ten dele dat de emoties oplopen. Verder heb ik begrip voor een aantal standpunten die door verscheidene partijen zijn verwoord. Sta me toe in alle duidelijkheid de stand van zaken van dit dossier te schetsen.

Alles begint op 10 juli 1991, toen de Vlaamse regering besloot om het gewestplan Limburgs Maasland aan te passen. In een bijzonder-bestemmingsvoorschrift werd het bedoelde grondgebied ingekleurd met de opdruk 'KD' : koninklijk domein. Dat voorschrift houdt in dat men daar werken die men nuttig en nodig acht voor de uitbouw van het koninklijk domein, toestaat. Op basis van deze gewestplanwijziging heeft wijlen koning Boudewijn op 8 december 1992 bij notariële akte een legaat geschonken aan het bisdom Limburg. Hij schonk een gedeelte van het koninklijk domein aan het bisdom voor de bouw van een klooster voor de Zusters van Bethlehem.

Koning Boudewijn overleed op 31 juli 1993. In de loop van 1994 diende het bisdom Limburg een bouwaanvraag in voor de bouw van dit klooster op het koninklijk domein. Uiteindelijk besliste de hoogste ambtenaar van de administratie Ruimtelijke Ordening op 14 december 1994 om deze aanvraag positief te beoordelen. Aan het bisdom werd een rechtsgeldige bouwvergunning afgeleverd. Tegen deze bouwvergunning werd een schorsings- en vernietigingsberoep aangetekend bij de Raad van State. Schorsingen worden meestal bevolen als men van oordeel is dat de bouw van het voorwerp

van deze bouwvergunningen een ernstig en onherstelbaar nadeel aan de site berokkent. In 1995 oordeelde de Raad van State dat een schorsing niet nodig was.

In 1995 liet de administratie Ruimtelijke Ordening het bisdom weten dat de bouwvergunning een geldigheidstermijn heeft van slechts één jaar, en dat de werken bijgevolg moeten beginnen voor 15 december 1995. De start van de bouwwerken is het voorwerp van een proces-verbaal ; dat PV bevindt zich in het dossier. Op basis van deze rechtsgeldige bouwvergunning is de bisschop van Limburg, monseigneur Schreurs, die optreedt als bouwheer, begonnen met de bouw van het klooster. Bijna vijf jaar later, op 1 februari 1999, besliste de Raad van State om de bouwvergunning te vernietigen. Het arrest behelst drie bladzijden, en is erg minutieus.

De Raad van State was de mening toegedaan dat de procedure verkeerd was gevoerd, omdat er gebruik werd gemaakt van artikel 48 van de wet van 1962 houdende de stedenbouw. Op basis van dit artikel heeft de bisschop van Limburg als een publiekrechtelijk persoon de bouwaanvraag gedaan. Deze aanvraag werd rechtstreeks behandeld door de directeur-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening. De Raad van State was echter van mening dat de bouwvergunning moest worden behandeld op basis van artikel 44, waarbij de bisschop van Limburg wordt beschouwd als een privaatrechtelijke persoon. Conform deze uitspraak van de Raad van State werd de procedure rechtsgeldig hernomen op het niveau van het college van burgemeester en schepenen, dat een advies vroeg aan de gemachtigd ambtenaar van de provincie Limburg. In de marge daarvan wil ik opmerken dat het college van burgemeester en schepenen van Maasmechelen voordien een gunstig advies had verleend aan een stedenbouwkundig attest nummer 2 voor de bouw van dit klooster.

Als gevolg van een negatieve beslissing van de gemachtigd ambtenaar van de provincie Limburg heeft de gemeente – volkomen correct – de bouwvergunning geweigerd, waardoor het bisdom enkel in beroep kon gaan bij de bestendige deputatie van de provincie Limburg. De deputatie heeft op basis van haar onderzoek besloten in te gaan op dit bouwberoep en dus opnieuw een rechtsgeldige bouwvergunning te verlenen aan het bisdom Limburg. Het kwam vervolgens toe aan de gemachtigd ambtenaar om, conform de wetgeving, binnen een termijn van dertig dagen een beroep in te dienen bij de minister van Ruimtelijke Ordening.

Van Mechelen

Laat me heel duidelijk zijn : in die periode van dertig dagen heb ik geen enkel contact gehad met de gemachtigd ambtenaar over de vraag of hij al dan niet in beroep zou gaan. Het ware voor mij veel gemakkelijker geweest de ambtenaar te vragen niet in beroep te gaan. Maar daar de ambtenaar negatief had geoordeeld over het advies dat de gemeente Maasmechelen had gevraagd, vond ik het mijn plicht hem in eer en geweten te laten oordelen over zijn beroep. Zelfs naar aanleiding van een vraag van de directeur-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening heb ik geweigerd me uit te spreken over de opportuniteit van het bouwberoep.

Op de negenentwintigste dag – als ik me niet vergis – heeft de gemachtigd ambtenaar besloten een beroep in te dienen bij de minister. Daardoor kwam de beslissing uiteraard bij de hoogste politieke autoriteit te liggen, namelijk de minister van Ruimtelijke Ordening.

We kunnen nu opnieuw heel lang praten over de procedure, maar ik denk dat het ogenblik is aangebroken ons uit te spreken over de grond van de zaak. Dat is ook de vraag die ik wil voorleggen aan het Vlaams Parlement. Wat is de grond van de zaak ? Er is de beslissing van 1991 van de Vlaamse Executieve om het bijzonder bestemmingsvoorschrift mogelijk te maken voor het koninklijk domein. Verder is er het feit dat de hoogste ambtenaar van de administratie Ruimtelijke Ordening een rechtsgeldige bouwvergunning heeft verleend aan de bisschop van Limburg.

De vraag rijst of, gelet op deze beide elementen en met herstel van de procedure op basis van artikel 44, de bestemming van een onthaalklooster in overeenstemming kan worden gebracht met het bestemmingsvoorschrift groengebied als hoofdbestemming, met een bijzonder voorschrift koninklijk domein. In de weigering van het beroep van de gemachtigd ambtenaar heb ik heel uitdrukkelijk gesteld, in het ministerieel besluit, dat dit naar mijn mening wel verenigbaar is. De weigering gebeurde dus op basis van de planologische bestemming die werd goedgekeurd als gevolg van de gewestplanwijziging van 1991.

Mijnheer Kindermans, u vroeg wat ik zal doen mocht de Raad van State deze vergunning vernietigen. Deze vraag lijkt me voorbarig. We moeten afwachten of men in beroep zal gaan tegen deze vergunning, waardoor de hele discussie opnieuw zal opblazen. Als men in beroep gaat, dan zal de Raad

van State in zijn wijsheid moeten oordelen over een aantal aspecten. Kan de Raad van State mijn weigeringsbeslissing schorsen ? Kan de Raad van State mijn weigeringsbeslissing vernietigen ? Kan de Raad van State zich vinden in de weigeringsbeslissing van het beroep van de gemachtigde ambtenaar ? In het laatste geval is de afloop duidelijk. In de eerste twee gevallen zal alles afhangen van de motivering van de Raad van State inzake de vernietiging van de bouwvergunning.

Indien het tot een procedure komt, zal ik er heel nadrukkelijk voor pleiten dat de raadsman van het Vlaams Gewest de Raad van State zou uitnodigen zich ten gronde uit te spreken over de verenigbaarheid. Ofwel is het volgens het hoogste rechtscollege van dit land verenigbaar, en dan leggen we ons daarbij neer. Ofwel is het niet verenigbaar, en dan leg ik mij daar vanzelfsprekend ook bij neer. Indien daarnaast een procedurefout wordt erkend, is het een daad van behoorlijk bestuur om die procedurefout opnieuw te herstellen.

Ik heb mijn beslissing in eer en geweten genomen. De beslissing is niet genomen in overleg met de Vlaamse regering omdat het gebruikelijk is dat over bouwberoepen wordt geoordeeld door de minister van Ruimtelijke Ordening.

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is echter duidelijk dat de Agalev-fractie niet akkoord kan gaan met wat u zegt. We zullen u in de bevoegde commissie verder interpellieren over het gehele handhavingsbeleid op het vlak van ruimtelijke ordening.

Eén element inzake de toekomst van het gebied is hier nog niet aan bod gekomen, want het gaat hier om een Europees vogelrichtlijngebied. Er moet dus ook rekening worden gehouden met de Europese regelgeving.

De voorzitter : De heer Kindermans heeft het woord.

De heer Gerald Kindermans : Ook ik dank de minister voor zijn antwoord. De sereniteit ervan staat in schril contrast met de hypernerveuze reacties van een aantal van zijn coalitiepartners. Die blazen blijkbaar tegelijk warm en koud.

De minister stelt duidelijk dat hij zich zal neerleggen bij de inhoudelijke uitspraken van de Raad van State. Indien er wegens procedurefouten een

Kindermans

vernietiging van de Raad van State zou komen, zal hij dat op de geëigende manier rechtzetten.

De voorzitter : Mevrouw Janssens heeft het woord.

Mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen : Mijnheer de minister, mijn fractie wenst te onderstrepen dat de bouwheer in kwestie – met name de bisschop van Limburg – altijd correct heeft gehandeld. U hebt dat trouwens ook zelf al aangegeven. Hij heeft gewacht op de definitieve uitspraken inzake het verlenen van de bouwvergunning.

Dit neemt echter niet weg dat toch – wegens de verschillende adviezen vanuit diverse hoeken – met de nodige omzichtigheid moest worden gehandeld. Als dat vanaf het begin was gebeurd, dan had dit ongetwijfeld niet tot de huidige situatie geleid. We zullen nu moeten afwachten of er beroep wordt aangetekend en wat dan de definitieve uitspraak van de Raad van State zal zijn.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de minister, ik betreur dat u het debat laat verzanden in een discussie over een technische procedure. Het gaat hier niet alleen over een procedure, en evenmin alleen over een waardevol natuurgebied. Gezien de symboliek van dit dossier gaat het hier eigenlijk over de principes van de rechtsstaat. U weet dat het vertrouwen in de rechtsstaat de voorbije jaren niet bepaald groot is geweest. In dit dossier zou u een voorbeeld kunnen stellen van rechtsgelijkheid voor iedereen in dit land. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Men herstelt dat vertrouwen niet door aan de ene kant een veranda, een garagemuur of een tuinhuis te laten afbreken, terwijl men anderzijds toelaat dat er uitzonderingen worden gemaakt. Men laat toe dat er uitzonderingen worden gemaakt als het gaat over een koninklijk domein. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Ik citeer opnieuw : ‘De koning moet de nodige ruimte hebben om nuttige en nodige werken aan het domein te doen.’ Als dat geldt voor de koning, en als alle Belgen gelijk zijn, dan moet het ook gelden voor de tien miljoen andere mensen in dit land. Ik hoop dus dat de wet zal gelden voor iedereen, van klein tot groot, en van hoog tot laag. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Ik heb stellig de indruk, nu de heer Van Rompuy zozeer de minister wil verdedigen, dat in dit land nog steeds de drie K’s regeren. Koning, Kerk en Kapitaal hebben het voor het zeggen, en mogen meer dan de gewone man. Dat is mijn conclusie, en die van heel Vlaanderen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de zendfrequenties voor commerciële landelijke radio

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Keulen tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de zendfrequenties voor commerciële landelijke radio.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega’s, ook het dossier over de landelijke commerciële radio gaat al een hele tijd mee. In het parlement bestaat hieromtrent een ruime meerderheid, over de grenzen van meerderheid en oppositie heen. Er werd ook al heel wat technisch werk geleverd. 67 radiofrequenties zijn beschikbaar, al werd dat ooit technisch niet haalbaar geacht. Ook een deel van de coördinatie is al gebeurd, onder andere met de buurlanden, waaronder de Bondsrepubliek en Nederland. Dat alles is bijna rimpelloos verlopen.

Met de Franse Gemeenschap ligt het echter enigszins anders. De zaak sleept maar aan. Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken, en wat mogen we op korte termijn verwachten ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega’s, de Raad van State heeft een advies gegeven over het erkenningsbesluit van de landelijke commerciële radio, het meest essentiële besluit terzake. Het uitgetypte verslag zal deze week aan het kabinet worden bezorgd, zodat het vrijdag aanstaande bij hoogdringendheid, ofwel op vrijdag 27 april in de minister-raad goedgekeurd kan worden.

Van Mechelen

Het besluit met betrekking tot de zendvergunning ligt bij de Raad van State. Dat is een technisch besluit, en er werd beloofd dat er snel een advies over komt, zodat het ook definitief bekrachtigd kan worden. Het derde en belangrijkste besluit, dat over het frequentieplan, hoeft niet naar de Raad van State. Het kan dus door de Vlaamse regering worden aangenomen, en zal definitief van kracht worden na publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Tijdens de eerste week van het paasreces hebben we een stand van zaken opgemaakt met alle betrokkenen bij het frequentieplan, meer in het bijzonder met het studiebureau Nozema en met Broadcast Partners dat de tweede studie uitvoert. We hebben ook contact gehad met de verschillende buitenlandse partners, met het oog op hun advies.

Nederland ging akkoord met de 67 frequenties. Luxemburg had één opmerking. Duitsland ging akkoord, met uitzondering van een zender die verplaatst moet worden, namelijk die van Veltem. Frankrijk heeft 24 frequenties berekend en gaat akkoord. Van Groot-Brittannië hebben we nog geen opmerkingen ontvangen, en er werd een bevestiging beloofd. Intern hebben we een opmerking gekregen van Belgocontrol, waaraan we technisch tegemoet kunnen komen door het plaatsen van filters.

De Franse Gemeenschap had beloofd om ten laatste op 31 maart haar opmerkingen op het frequentieverzoek in te dienen. Het werd tenslotte al ingediend op 2 mei 2000. Op 31 maart hadden we echter nog niets ontvangen. Minister-president Dewael en ikzelf hebben daarop een brief gericht aan minister-president Hasquin en minister van Cultuur Miller van de Franse Gemeenschap, om te wijzen op de gemaakte afspraak. Dit heeft ertoe geleid dat de opmerkingen van de Franse Gemeenschap ons uiteindelijk per fax toch hebben bereikt op 5 of 6 april. De administratie van de Vlaamse Gemeenschap herberekent en controleert ze nu. Het is stellig onze bedoeling om in de loop van de komende weken ook met de Franse Gemeenschap een definitieve oplossing te bereiken voor het Nozema-bis-plan.

We rekenen erop dat de Vlaamse regering halverwege de maand mei het besluit eindelijk kan goedkeuren. De oproep kan dan, net als in het buitenland, gebeuren onder een opschortende voorwaarde van de volledige internationale en nationale coördinatie. Het einde van de moeizame procedure komt eindelijk in zicht.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Patrick Hostekint tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over Vlaamse noodhulp voor de hongersnood in Burundi

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Hostekint tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over Vlaamse noodhulp voor de hongersnood in Burundi.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, een veelgehoorde opmerking over de werking van de Vlaamse instellingen, het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering, is dat we ons dikwijls bezighouden met futiliteiten en pietluttigheden. De publieke opinie denkt er zo over en af en toe hoor ik federale collega's opmerken dat het Vlaams Parlement een veredelde gemeenteraad is.

Ik geef het voorbeeld van de rel over het gebruik van het Nederlands door de ambassades gevestigd in België. Mijnheer de minister-president, met alle respect, ik vind dat een futiliteit. Leden van de koninklijke familie, die royaal worden betaald door de belastingbetaler – dus hoofdzakelijk met Vlaams geld – en die reeds aan het bewind zijn sinds de stichting van België, spreken nog steeds geen behoorlijk Nederlands. Ik vind dat veel erger dan een ambassadeur van de Fiji-eilanden of van een Afrikaans land die onze taal niet machtig is. De Vlaamse regering zou daartegen moeten protesteren.

Ik kom tot de kern van de zaak. De situatie in Burundi is dramatisch. Elke dag, elke minuut, elke seconde creperen in heel centraal Afrika honderden vrouwen en kinderen van de honger. De westerse wereld in het algemeen en West-Europa in het bijzonder, toont weinig tot geen belangstelling voor dit drama. Ik herinner me een uitspraak van een eminent lid van de Rwanda-commissie en partijgenoot van de heer Van Rompuy, de heer Caluwé. Hij zei : 'Who cares about Rwanda, who cared about

Hostekint

Rwanda in 1994 ?' De mentaliteit in het westen is nog steeds niet veranderd.

Mijnheer de minister-president, in de bevoegde commissie heb ik u op 7 maart een vraag om uitleg gesteld over noodhulp aan Burundi. Ik citeer uw antwoord van bijna zes weken geleden. U zei : 'Mijnheer Hostekint, ik deel uw bezorgdheid over de situatie in Burundi, die een gevolg is van de burgeroorlog daar, de aanhoudende droogte en het uitbreken van malaria. De hongersnood is zeer acuut. De secretaris-generaal van de VN waarschuwde vorige week voor een humanitaire ramp. Ik heb dit onderwerp nog niet besproken in de Vlaamse regering. Voor een beslissing kan worden genomen, moet overleg worden gepleegd met de federale overheid. Het is van het grootste belang dat we de initiatieven op elkaar afstemmen en dat ze elkaar aanvullen.'

Aangezien dit antwoord reeds van 7 maart 2001 dateert, zou ik twee vragen willen stellen. Heeft sindsdien overleg plaatsgevonden met de heer Boutmans, federaal staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking ? Heeft de Vlaamse regering ondertussen al een beslissing genomen betreffende de eventuele toekenning van noodhulp aan Burundi ?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, in het begin van zijn betoog heeft de vraagsteller de afweging van het belang van bepaalde zaken aangehaald. Alhoewel ik hier niet dieper op wil ingaan, wil ik toch even stellen dat ik ervan overtuigd ben dat de discussie over de verdediging van het Nederlands in de Europese Unie en in de wereld futiel kan lijken als men ze tegenover de schrijnende nood in Burundi plaatst.

Mijns inziens gaat het hier evenwel om een verkeerde vergelijking. Indien de Vlaamse regering het Nederlands verdedigt, voert ze enkel een motie uit die door alle democratische fracties in het Vlaams Parlement is goedgekeurd. Dit betekent dat de vraagsteller deze motie zelf ook heeft gesteund.

Wat de noodhulp voor Burundi betreft, heeft de Vlaamse regering allereerst contact opgenomen

met een aantal organisaties die ter plekke actief zijn. Ik zou in dit verband onder meer willen verwijzen naar Artsen zonder Grenzen, naar Caritas Catholica en naar het Rode Kruis Vlaanderen.

Uit onderzoek is gebleken dat de hulpverlening best via het wereldvoedselprogramma van de Verenigde Naties kan verlopen. Deze multilaterale, neutrale organisatie verdeelt de noodhulpmiddelen via lokale en lokaal actieve NGO's. Ik zal de Vlaamse regering dan ook voorstellen om een bedrag van 10 miljoen frank uit het budget voor noodhulp effectief aan Burundi toe te kennen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de minister-president, hoewel 10 miljoen frank slechts een druppel op een hete plaat is, ben ik zeer tevreden met uw antwoord. Mocht iedereen het Vlaamse voorbeeld volgen en een evenwaardige inspanning leveren, dan zou Centraal-Afrika momenteel met heel wat minder problemen te kampen hebben. Ik kan u enkel feliciteren met uw moedige beslissing.

Mijn opmerkingen over het Nederlands waren enkel bedoeld om de link te leggen tussen het belang van het gebruik van het Nederlands door vreemde ambassades en door leden van de Belgische koninklijke familie.

De kroonprins van Nederland zal binnenkort huwen met een Argentijnse dame die in enkele weken tijd vlekkeloos Nederlands heeft leren spreken. Ik stel me dan ook vragen bij de inspanningen die de leden van de Belgische koninklijke familie in dit verband leveren. Als lid van het Vlaams Parlement en als burger van dit land heb ik het recht dit te zeggen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Voorzitter

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 25 april 2001 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 15.20 uur.*
